

L'omada

Sembla que, definitivament, el dia 12 de Novembre hi haurà eleccions municipals. Les dretes -naturalment- ja fa temps que es preparen; i les esquerres -també naturalment- procuren ajudar-les en el possible jugant a fer grupeis. Votem per una bugada ben feta!

IDEES ◆ REPORTATGE ◆ CULTURA ◆ ACTUALITATS

Redacció i Administració:
Carrer dels Metges, 27

Any II

Sant Feliu de Guíxols, 3 Setembre 1933

Núm. 49

EDITORIAL

L'experiència americana

No és estrany que l'audaçosa experiència econòmica que escomet el president Roosevelt, es miri amb astorament en Europa.

Si en realitat l'experiència reïx, serà la fallida dels mètodes i progràtics en ús de l'economia europea.

Aquest sol resultat, si esdevé cert, imposarà conseqüències trascendentals que faran canviar de soca i arrel tot el quadre d'organització i funcionament de l'actual economia estatal.

Roosevelt s'ha donat compte que l'abast de l'actual crisi, els seus efectes i les solucions que suggereix, excedeixen de les possibilitats que es poden extreure dels sistemes normals de l'economia, i, enmig de la impotència dels mitjans diem-ne *regulars*, ha intuït l'iniciament de procediments trasbalsadors, extranormals, endefora de les ortodòxies de la ciència preestablerta.

Roosevelt ha tingut una visió *real* de l'eficàcia que cal esmerçar per a trobar remeis d'ordre positiu. Els seus tècnics, el Trust de la Intel·ligència escollit entre els professors i economistes americans joves, han orientat la qüestió per damunt de les direccions tradicionals. Ells creuen que la riquesa verdadera d'una nació i dels individus que la formen no es fonamenta solament en el seu grau de producció, sinó també en el volum de consum. Una producció que no es trobi paral·lela a la importància del consum, s'ha palestat que no influeix en l'equilibri econòmic d'un Estat.

El pensament de Roosevelt és d'arribar a la setmana de treball de 35 hores i al màxim de preu dels jornals. La primera etapa s'ha aconseguit suau amb la implantació escalonada de les 40 hores i el mínim de 15 dòlars. Si aquesta etapa assoleix l'èxit anunciat, es reprendrà la segona amb la desiderada del President.

El camp d'experimentació que presenta la nació americana està obert a tota la gamma de presumpcions i auguris que hi aboca el tecnicisme europeu. Cal però, esperar un temps per a treure la deguda constància dels seus actes. Encara es mou l'experiència dintre un període d'iniciació irregular, amb els seus naturals clars i obscurs, amb certa vacil·lació per a sobrepassar la pressió dels interessos creats que es senten perjudicats per la política presidencial.

Mes, és necessari repetir que, si l'èxit acompanya l'audàcia de Roosevelt, assistirem a un trasbals considerable dels òrgans i de les funcions que han regit fins ara en els problemes vius de l'economia mundial.

Aquest és l'interès vital que ofereix actualment el curs de la revolució estatal que el President americà va realitzant.

Conferència del professor J. Donjó, al Centre R. F. C. de St. Feliu

Dimarts a la nit el culte professor J. Donjó donà una suggestiva conferència al local del Centre R. F. C. Fou un acte verament interessant, on el públic pogué fruit d'una espiritual i educadora conversa.

Fa ús de la paraula el senyor Donjó i diu que la prohibició de l'ensenyament religiós respon al programa i anhels del nostre republicanisme.

Es refereix a la figura del nen i diu que els religiosos han procurat sempre, mitjançant l'escola, dominar la consciència dels nens per així guanyar la consciència dels espanyols.

Fa 144 anys que França portava a terme la modificació de la cultura trencant l'influenciant escola confessional. Espanya, abans del 14 d'Abril, es trobava igual que França abans del 1789, o sigui subjugada per la cleràcia, la noblesa i el militarisme. La República ve a trencar la tradició de aquest domini.

Es evident que el nen és la matèria prima de tots els exponents, nobles o malvats; el nen ho és tot, abasta tot el problema mundial. Predominen dues teories sobre el nen; una és: el nen és dolent per naturalesa, el nen és un dimoni que ha vomitat l'infern. Així ho diu un llibre famós i així es basa la cleràcia en la seva ensenyança. Es refereix al passatge d'Adan i Eva quan foren foragitats del Paradís per haver menjat la poma i el càstig imposat per Déu sobre d'ells i tota la seva descendència.

Es refereix a l'ensenyament dintre de les escoles confessionals i afirma que les deficiències pedagògiques i, inclús el mal humor de l'educador, és curat pel fuet i el càstig. D'aquí neix la dita de que «la lletra amb sang entra» i «qui et vol bé qui et fa plorar».

Rousseau canvia aquesta teoria i ens diu, el nen és bo, és graciós, és amant i el mestre és l'amic i company que vetlla per la personalitat de l'infant.

Abans de la República lluitaven aquestes dues teories amb desventat-

ge per la segona. Quin pare o mare podria estar d'acord amb la teoria dels teòlegs tractant-se d'un seu fill?

Des de Constantí, l'esglèsia ha dominat els poders públics, obrint surcs profunds per tots els mitjans i això és el que ha fet possible que perdurés aquest predomini durant tants segles, permetent que ordes i congregacions religioses s'emportessin i dominessin les consciències.

Quin és el producte evident de 2.000 anys de predomini de l'escola confessional a Espanya? 10 milions d'analfabets!

El Nord d'Europa, amb contrast amb el Sud, mostra una gran diferència de capacitat cultural i aquesta diferència tan antagònica no és més que l'exponent del predomini d'aquesta escola.

Luter inicià la protesta religiosa logrant trencar l'influència del papat de Roma. Després França féu el mateix. Així es demostra que totes les nacions que han fet la reforma religiosa, són les que tenen una posició específica més elevada. Nosaltres, en canvi, anem rerasagats pel pes d'aquesta llosa de plom que no ens deixa caminar pel camí dels coneixements i del progrés.

Tornant a parlar de la psicologia del nen, podem afirmar que de molts segles la cleràcia s'ha donat compte de la necessitat de dominar la consciència del nen per dominar també en totes les altres esferes. Així veiem que a partir del segle V, per mitjà de la cultura parroquial, abacial i catedral, fan una cultura d'interessos sols per dominar aquesta consciència.

Roma, al segle XVI, troba el Salvador en Sant Ignasi de Loyola, creant una milícia de combat per a exterminar les consciències lliures, que llavors anaven sorgint. Aquest fou qui tingué la visió clara del què convenia fer, o sigui apropiat-se de la consciència del nen i per això creà les escoles jesuïtes, que acabaren amb l'ensenyament lliure.

Parla dels internats i diu que aquests persegueixen l'anul·lació de l'influència dels pares sobre els infants i dominar-los. Els priva d'assistir als espectacles públics a no ésser que es tracti, digué, d'una execució d'heretges. Per mitjà dels seus mètodes, creen generacions de persones que porten temperaments hipòcrites i que ocasionen perjudicis a la massa social.

Es refereix a la llei de congregacions religioses i diu que ara surten emparant-se en lo sentimental i parlen de llibertat. Sempre s'ha vist que es queixen que els coarten la llibertat quan ells no la poden coartar i que els endogalen quan ells no poden endogalar.

Definí la paraula educar. Vol dir extreure de l'infant tot el que dintre d'ell s'estatja. Sòcrates comparava el mestre a la llevadora que extreu el

nen de dintre la mare. Educar vol dir formar consciència, personalitat, individualitat, originalitat.

L'apartament de la dona de l'ensenyament respon al pensament teòleg de que la dona és la serp, suma de tots els mals i adversitats.

Per això la República ha de lluitar per l'escola laica i única. Les religions, com a coneixement, s'han de ensenyar a l'escola, però com a sentiment es deuen foragitar.

Tota religiositat que es tanqui dins l'individu no es deu perseguir; és l'imposada que deu exterminar-se.

Parla de la forma a seguir en tots els pobles i poblets per acabar amb el predomini de l'escola confessional, amparats per la Llei de congregacions religioses i diu que devem fer tots un esforç per igualar i sobrepassar les aventatges materials que puguin oferir ells, perquè si per desídia o per abúlia no es porta aquest camí oferint bons locals i bons mestres a l'altura llur, aquest predomini continuarà, perquè ells, abans de cedir, posaran tota mena d'entrebancs i faran el que calgui per a salvar el seu predomini. — Fou mou aplaudit.

Vetllada musical

El dia 24 d'agost tingué lloc en el Saló Catalunya l'anunciat concert de música moderna, en el qual prengueren part els artistes senyors Hug Herrmann i Will Eisenmann, ambdós, compositors alemanys, residents a Berlin i París, respectivament, i la senyoreta Eva Westphal, cantatriu i violinista, alemanya, resident també a París.

El programa estava format per les següents obres: «Aria Antiche» comprenent tres cançonetes d'autors italians; «Meditacions sobre un tema gregorià» i «Tres cants» originals del sanyor Herrmann; «Suite per piano», «Tres Elegies Perses» i «Concert per violí i piano», escrites pel senyor Eisenmann.

Com sia que és cosa difícil de donar una ressenya d'aquestes obres musicals, degut a ésser totes d'un estil que no coneixem encara per aquí, solament direm que varen ésser interpretades amb gran justesa i finura en l'execució.

El que va plaure més al públic, va ésser el «concert per violí i piano» executat per la senyoreta Westphal (violí) i el senyor Eisenmann (piano). Sobre aquesta composició cal remarcar que els seus dos últims temps han estat escrits aquí a Guíxols, durant l'estada del senyor Eisenmann.

La part de cant que va anar a càrrec de la mateixa senyoreta Westphal, va agradar bastant, havent merescut molts aplaudiments.

El públic no gaire nombros, demostrà com sempre que no li interessaven gaire les coses elevadores de l'esperit.

Taxis MARAÑÀ

Sta. Llúcia, 25 / Telèf. 119

ST. FELIU DE GUIXOLS

Banc de Palafrugell

PALAFRUGELL
ST. FELIU DE GUIXOLS / LA BISBAL
TORROELLA DE MONTGRI
LLAGOSTERA

Sucursal de St. Feliu de Guixols

Es dedica a tota mena
d'operacions de Banca i Borsa.

Useu el LLEIXIU BERENGUER, marca El Guerrero

que és, sense cap dubte, el millor, per ésser un desinfectant de primer ordre i per tenir un poder blanquejador molt per damunt de qualsevol dels lleixius corrents. La seva gran riquesa en clorur actiu permet d'emplear-lo en solucions diluïdes, ço que fa que el lleixiu EL GUERRERO sigui el més econòmic de tots.

ESTALVIAREU COMPRANT-LO

MARCA REGISTRADA / PATENT N.º 65.246

Fabricat en la Electro Química Berenguer, S. A.
Fàbrica de Clorur de Calç
Sosa Càustica i Lleixiu. / GIRONA

ELS MILLORS VINS
I A MES
BONS PREUS
ELS TROBAREU

a les

CAVES TARRÉS

Carrer Francesc Macià, 31

AUTOS DE LLOGUER

VIATGES A ST. POL, 3 PTES.
Girona, 3 Telèfon 87

INFORMACIÓ

Casa de la Ciutat

Sessió ordinària de primera convocatòria celebrada per la Comissió Gestora el dia 30 d'Agost sota la presidència del senyor Valls i amb assistència del senyor Campà. — Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es concedeix autorització a la Junta del Casal Llevantí per a procedir al regatge del Passeig de Guixols, ja que el constant tràfec ocasionava molèsties als seus associats.

Es concedeix permís per a fer obres als senyors Joan Pujol Caixàs i Albert Surís Morera.

S'acorda denegar la reposició d'un acord pres en la penúltima sessió afectant el senyor Miquel Payet.

De conformitat amb el tribunal que havia d'anar al nomenament definitiu de mestre municipal d'Idiomes el fall del qual ha estat favorable a la senyoreta Concepció Llorens, s'acorda nomenar la susdita senyoreta per al citat càrrec.

Aiximateix s'acorda que el termini per a sol·licitar les inscripcions de matricules per a poguer concórrer a l'esmentada escola, sigui del primer al 15 de Setembre.

S'aixeca la sessió a les 10'10 de la nit.

Registre civil. — Moviment demogràfic registrat a la nostra ciutat durant els dies 25 al 31 del passat mes d'Agost.

Naixements. — Ilja Eisenmann Eisenmann, de Will i Elisabeth.

Defuncions. — Isabel Cateura Mir, de 64 anys; Josep Barnés Llor, de 66.

Matrimonis. — Cap.

Esports

FUTBOL

Constituí l'esdeveniment més important de la temporada, el partit que diumenge passat celebraren al camp local els primers equips del Girona F. C. i el Casal Guixols.

El partit era esperat amb vertader interès, no sols per l'afició gironina, sinó també pels gironins, amb motiu de fer el debut en el seu club preferit el notable mig-centre Abad, procedent del Sevilla, a més d'un nou interior que era la incògnita de la tarda. Motius foren aquests per-

què una gran gentada acudís a presenciar l'encontre, batent-se els records de públic i «taquilla» d'enguany. El fet de presentar-se com a contrincant del Casal un equip pertanyent a la primera categoria i sobretot de la reputada vàlua del Girona, hi havia motiu per a esperar un resultat francament advers per a els nostres i per un marge de gols un xic crescut. Però, com solen resultar sovint els pronòstics futbolístics, aquests auguris no es compliren com hom creia, i si bé és veritat que el Girona sortí del camp materialment vencedor, ho fou per la mínima diferència i després d'un partit que molt bé haguera pogut ésser guanyat pels nostres. Si trobem justificades les possibilitats d'una victòria del Casal, això no vol dir que com a equip fossin els nostres superiors als gironins, però sí que, donat el desenrotllament que tingué el partit, principalment en el segon temps, els nostres es feren més mereixedors del triomf que no els gironins.

No fou allò que se'n diu un gran partit, però degut a l'anivellament del joc i del tanteig, la lluita es féu interessant i emotiva, i el públic, que no esperava el bon paper que els nostres portaren a cap sobre el terreny, s'entusiasmà amb la seva actuació i aplaudí com es mereixien algunes de les seves jugades. El primer temps acabà portant el Casal aventatge per un gol a cap, aconseguit als 38 minuts de joc per en Simon, d'una bonica capcinada. Durant aquesta part el mateix jugador, en dues altres ocasions veié les seves jugades rebutjades pel pal, quan els gols semblaven inevitables. El Girona es mostrà en aquest temps lleugerament superior als nostres, però la seva davantera topà amb la segura actuació de les nostres ratlles defensives, que inutilitzaren el seu joc. Els que més es distingiren foren en Trasaner i en Miró.

El segon temps, malgrat aconseguir el Girona dos gols que el posaren en pla de vencedor, la lluita es desenrotllà més aviat favorable al Casal, però els seus davanterers no sapigueren aprofitar les bones ocasions per a marcar que se'ls presentaren, particularment en Buxó, que perdé llastimosament dues magnifi-

ques passades davant mateix de porta que podien ésser dos gols segurs.

Així, amb aquestes característiques netament avantatjoses pels nostres, veiérem arribar l'acabament amb el resultat de 2 gols a 1, a favor del Girona.

El Casal, en conjunt, realitzà una remarcable actuació, principalment en Trasaner a la porta que en bona col·locació deturà pilotes molt difícils i fou un factor decisiu del bon resultat obtingut pel Casal. Bé la parella de defenses Miró, Charles, sobretot el primer, que tallà amb la seva acostumada valentia i rapidesa les perilloses jugades del davant gironí. Una gran actuació d'en Gim i en Romaguera a la ratlla mitjana, amb un joc molt efectiu, tant a l'ofensiva com a la defensiva. En el segon temps, més a to en Coll, portaren tota la iniciativa del joc i foren la millor ratlla sobre el terreny. Força bé el debut de Simon a l'eix de la davantera, i junt amb en Ripoll foren els millors del nostre quintet atacant. Buxó, Maimí i Albó, completament desencertats.

El Girona féu un partit força apagat, impropï d'un equip de la seva categoria. El millor de l'equip fou el mig centre Abad, que demostrà posseir una excel·lent tècnica i un serè coneixement de joc, i no dubtem que el Girona, acaba de fer una bona adquisició.

Arbitrà el gironí Vinyes, que dirigí el primer temps acceptablement, no així en el segon, que estigué desencertat, motivant cap al final una protesta del públic. Els equips s'arregleraren així:

Casal Guixols: Trasaner, Miró, Charles, Romaguera, Gim, Coll, Ripoll, Maimí, Simón, Buxó i Albó.

Girona: Gauchia (a la segona part Boix), Farró, Torredelot, Flavià, Abad, Prieto, Ferrer, Xifreu, Clara, Balmanya i Pagès.

BUT

Maria Lluïsa Llorens Llorens

PROFESSORA TITULAR

Lliçons particulars i col·lectives / Ensenyança elemental, preparació Baxillerat, Magisteri i Francès.

Rambla Vidal, núm. 40

Petit reportatge

Obituari. — Dimarts d'aquesta setmana traspassà el conegut industrial guixolenc En Joan Ros Raurich, pare dels nostres bons amics en Pere i en Josep Ros Camós, a qui, com a tots els altres familiars, fem present el testimoni de les més sentides condolen- ces.

Escola Municipal d'Idiomes. — Dimecres passat tingué lloc el fall definitiu per a la provisió de la plaça de Professor de francès i anglès per a l'Escola Municipal d'Idiomes.

Heus ací el text exacte del Dictàmen que ha estat emès:

«**DICTAMEN.** — Els sotasignats, components del Tribunal nomenat per a fallar el concurs per a la provisió d'una plaça de Professor dels idiomes francès i anglès:

Declaren: que a llur judici i com a resultat de les proves definitives realitzades en el dia de la data, dels dos concursants sotmesos a les dites proves, la senyoreta Concepció Llorens i Llorens, és qui ha demostrat majors aptituds per a l'ensenyament dels esmentats idiomes, i en conseqüència, **PROPOSEN** a aquesta Comissió Gestora, que vulgui acordar el nomenament definitiu a favor de la susdita senyoreta.

St. Feliu de Guixols, 30 d'Agost de 1933 — J. Gibert. J. Linares. J. Coutier.»

— Del Sr. J. Agustí, Secretari del «Centre Excursionista Mar i Muntanya», hem rebut la lletra i «nota pregada» que a continuació transcrivim:

«Sr. Director de *l'onada*. — Molt Sr. meu: Molt li agrairia que tingués l'amabilitat de publicar-nos aquesta nota.

Resto agrait. — Per la Junta del CEMIM. — J. Agustí.

Nota pregada: — Per a contestar a les persones que ens han preguntat perquè no ha tingut lloc l'exposició de l'indi Sr. Sukumar Denskar, al nostre local, hem de fer públic que, en efecte, la dita exposició tenia de celebrar-se al Centre, però que degut a unes maniobres del Casal Llevantí, prop de l'expositor, ens ha estat sotreta quan ja s'havien fet tots els tràmits.

Agrairiem a la Junta del Casal que no es repetís un acte semblant, i més encara quan ha vingut a les nostres oïdes que amb una exposició recent es va intentar la mateixa cosa sense, però, que tinguessin un èxit tan falaguer com aquesta vegada.»

Natalici. — Darrerament la distingida esposa del compositor alemany Sr. Eisenmann, ha deslliurat amb tota felicitat un robust nen.

Enhorabona.

Pròxima vetllada musical.— El compositor alemany Sr Will Eisenmann, en vista de l'èxit remarcable obtingut en l'últim concert celebrat en el Saló Catalunya, en donarà un altre a mitjan setembre, en el mateix Saló, i que serà dedicat a la música clàssica. En aquest concert pendran part, a més de l'esmentat senyor, la seva esposa Sra. Elizabeth Eisenmann, gran concertista de piano, i la senyoreta Eva Westphal, cantatriu i violinista, ja coneguda del nostre públic.

Visitants.— Dijous al matí estigué unes hores a la nostra ciutat el Diputat al Parlament Català i Secretari de la Federació de Municipis Catalans Sr. Francesc Arnau i Cortina, acompanyat dels nostres amics J. Sagrera Coromines i M. Jordi Frigola de Palafrugell.

El primer motiu de l'esmentada visita fou el de fer-se amb determinades dades sobre la nostra indústria, amb relació a les actuacions que, en profit de la mateixa, acaba d'iniciar la Federació de Municipis Catalans.

Suicidi.— Dilluns passat a la nit va suïcidar-se el Cònsul de la República Francesa a Palamós, senyor Màxim Choublier, disparant-se un tret de revòlver al cap, en la mateixa habitació de l'Hotel on s'estatjava.

S'ignoren les causes de tal resolució.

Interinament s'encarregà del Consolat el vice cònsol de Palamós Sr. Andreu Ribera.

La pesca a la Costa Brava.— Segons llegim a la premsa diària el Ministre de Marina, senyor Companys, manifestà als periodistes que enviarà un delegat a la Costa Brava amb ordres rigoroses perquè instrueixi un expedient contra aquells funcionaris que han permès que es burlin descaradament de les lleis de pesca.

Comissió Gestora de St. Feliu de Guixols.— Suplicada: Per acord de la Comissió Gestora adoptat en sessió del dia 30 del mes que som, han estat assenyalats els dies 1 al 15 de Setembre d'enguany per tal de matricular tots els qui desitgin ingressar o continuar a les classes de l'Escola municipal d'Idiomes, durant el curs vinent que començarà el dia 15 del dit Setembre.

A tal fi es recorda que el dret de matrícula importarà 5 Ptes., quantitat que deurà satisfer-se a la Caixa municipal, i regiran ensems les mateixes bases reglamentadores vigents en el curs passat, les quals bases restaran fixades—durant l'esmentat període— en el tauler d'edictes de la Casa Consistorial, bo i advertint que de allò que es prevé en les 2.ª i 3.ª de les referides bases, en són rellevats aquells que hagin ja estat alumnes de l'Escola d'Idiomes durant el curs darrer.

St. Feliu de Guixols, 31-8-33.

Moviment del port durant la segona quinzena d'Agost.— Velers espanyols: «Comercio» (3 vegades) procedent i destinat a Barcelona; «Julio Casciaro» procedent de Cartagena.

Veler italià «Olga D» procedent de Porto Empedocle.

Vapors espanyols: «Virgen de Africa» procedent de Barcelona, amb turistes; «Mar Cantábrico» procedent de Pensacola; «Cervera» procedent de Sevilla i Algecires; «Ario» procedent

Perfumeria
Internacional

Rambla Vidal, 44

La més selecta i la més assortida.

Es senyal de distinció i de bon gust, viatjar amb

TAXIS
VILOSSA

ES VEN:

Botiga de Queviures
Pesca Salada

Acreditada
i cèntrica

RAÓ: En aquesta Administració:

RESTAURANT-HOTEL DEL Comtat de Sant Jordi

DIRECTOR: JOSEP TARRÉS

ENTRE LA PLATJA D'ARO I PALAMÓS
Al peu de la Carretera de Guixols a Palamós

Esplèndid panorama marítim - Situació im-
millorable - Cuina de primer ordre - Servei
acuradíssim.

El preferit dels turistes
Especial per a banquets * No deixeu de visitar-lo

de Càdiz i Sevilla; «Cabo Cervera» procedent de Bilbao i escales i destinat a Marsella.

Vapors anglesos: «Ponzano» procedent d'Anvers i destinat a Londres; «Carpio» procedent de Lisboa i destinat a Liverpool.

Vapor alemany «Catania» procedent d'Hamburg i destinat a Gènova.

Vapor suec «Andalusia» procedent de Gothenburg i destinat a Gènova.

Vapor danès «Ebba» procedent de Hernösand.

Vapor holandès «Berenice» procedent d'Amsterdam.

S'Agaró Country Club.— Des de dimarts prop-passat venen celebrant-se amb vertader èxit els partits de tennis del I Concurs Social del S'Agaró Country Club.

Els resultats dels partits celebrats fins avui, han estat els següents.

Dia 28. Guanyen:

B. Puiggros a A. Puiggros, 6-1, 6-1.
R. Puig a E. Casademont, 6-2, 6-1.
J. Sibils a P. Gual, 6-1 6-2. M. Estrada a J. Roura, 6-2, 6-3. E. Diaz a J. Estrada, (abandonat). Puig-Estrada a Casademont-Diaz, 6-2, 6-0.

Dia 29. Guanyen:

M. Estrada a Ll. Iglesias, 6-3, 7-5.
F. Suris a Ll. Fita, 6-2, 8-6. R. Puig a E. Diaz, 6-1, 6-1. F. Delgado a A.

Danielopolu, 6-0, 6-0. B. Puiggros a J. Sibils, 6-2, 6-2. Delgado-Suris a Sibils-Danielopolu, 6-1, 6-0. Puiggros-Estrada a Gual-Puiggros, 6-1, 6-1.

Dissabte a les 5 es jugarà la final de l'individual, i diumenge a la mateixa hora la final de doble, i el partit entre tercer i quart de l'individual. Seguidament hi haurà el repartiment de premis, al pati de l'Hostal de la Gavina, on es donarà un tè a honor dels participants.

La llista de premis per aquest concurs la componen:

2 copes cedides pel Sr. Ensesa.
2 copes de l'Establiment de Banys de S'Agaró.

2 copes de la Direcció de l'Hostal de la Gavina, i 2 esplèndides medalles, l'una d'argent i l'altre de bronze desinteressadament donades per la casa «Bayer» de Barcelona.

Era un home!— Probablement, dintre la segona quinzena de Setembre, l'Agrupació Romea presentarà al públic guixolenc l'obra teatral del novel·lista i comediògraf belga Max Deauville, traducció catalana de Ventura Gassol, «Era un home!», exhibint-se set notabilíssimes decoracions que el malaguanyat escenògraf Angel Fernández pintà expressament per a l'obra esmentada.

Excursió.— Per al dia 8 del mes que som, el Centre Excursionista Mar i Muntanya té anunciada una extraordinària excursió al Santuari de Nostra Dona de la Salut, El Far i Rupit, la qual es regirà pel següent itinerari: Sortida del local del Centre a les 4 del matí. Parada-esmorzar a St. Esteve de Bas. Arribada a La Salut a les 10 del matí, aproximadament. Sortida de La Salut a les 11 del matí amb direcció a El Far. Estada a El Far fins a la una de la tarda; a aquesta hora hom sortirà amb direcció a Rupit. Sortida de Rupit a les 5 tarda amb direcció a Sant Feliu, on s'arribarà entre 9 i 10 de la nit, aproximadament, després d'una parada de mitja hora a Girona. A més, es faran algunes parades-repòs, entre elles a El Pasteral.

Agrupació Romea.— Acusem rebut del primer Butlletí que acaba de publicar aquesta agrupació local d'aficionats a l'art de Talia. Ultra una «Salutació» de ritual, conté treballs signats per Francesc Masferrer, Josep M.ª Vilà, Francesc Curet, Enric Lluelles, Lluís Masriera, Lluís M.ª Bransuela i Claudi Fernández. Es tracta d'un elegant fascicle editat—amb la sobrietat i esquisidesa que els és habitual—pels Obradors Gràfics Viader.

Agraïm la tramesa. Els comentaris que ens suggereix un dels articles que hi apareixen, volem guardar-los per a una altra avinentesa, puix que no considerem possible ni correcte concretar-los en una simple gasetilla.

Taxis Villosa

Telèf. 80 Fermí Galan, 73

Una reunió.— Avui, dissabte, a les 6 de la tarda, al Saló d'actes de la Cambra de Comerç de la nostra ciutat, tindrà lloc una reunió de fabricants d'aglomerats de suro, a la qual assistirà un representant de la Federació de Municipis Catalans, per tal de tractar del pla de propaganda que, del dit producte, acaba d'iniciar l'esmentat organisme.

Casaments Bateigs
TAXIS VILOSSA

C. E. M. i M.— Dimecres vinent, dia 6 de Setembre i a les 9 i mitja de la vetlla, el nostre company de Redacció n'Albert Bosch i Vinyals donarà una conferència-conversa sobre excursionisme al local del Centre Excursionista Mar i Muntanya.

Al primer pis de la mateixa entitat, durant els dies 17 al 23 del mes que som, tindrà lloc una Exposició de pintures del malaguanyat artista Angel Fernández.

ENTERRAMENTS
TAXIS VILOSSA

Festes retrospectives.— Dissabte passat, al clos dels banys St. Elm es celebrà un festival retrospectiu que hom batejà *Visió clara de St. Feliu a l'any 1890* i de l'organització del qual en tingué cura el Club Natació Guixols. Assolí un vertader èxit de públic.

Dimarts a la nit, al pati de l'Hostal de la Gavina, tingué lloc l'anunciat Ball del Vuitcents, festa que presentà totes les característiques de les grans solemnitats i a la qual assistí una concurrència extraordinària. Una vegada més, cal convenir que els organitzadors de les festes que venen celebrant-se a S'Agaró, posseeixen un «savoir faire» poc comú, encara, a casa nostra.

Demaneu sempre

les excel·lents

gasoses

BATET

◀ són fabricades

únicament amb sucre ▶

L'onada

IDEES * REPORTATGE * CULTURA * ACTUALITATS

l'onada

Preus de subscripció:

Guixols, trimestre . . . . . 2'00 Ptes.
Fora, trimestre . . . . . 2'25 »
Estranger, un any . . . . . 15'00 »

NÚMERO SOLT: 15 cèntims

Anuncis i reclams, segons tarifa
Pagament a la bestreta

Afirmacions imperdonables

En el número 172 de *La Costa Brava*, Just Lloansí Marill inseria un article que, molt a desgrat nostre, ens veiem obligats a contestar.

Just Lloansí, que fou educat pels germans de les Escoles Cristianes de Sant Josep, ara, davant la realitat de la llei de Confessions i Congregacions religioses, en fa el seu panegíric. Ho trobem molt natural. Es un gest que retrata l'agraïment d'un alumne envers els seus mestres i mai, per exagerades que ens haguessin semblat les lloanses, hauríem sortit a contradir-les. Així, per exemple, quan diu que els col·legis confessionals *eduquen sota unes regles de pedagogia inspirades en una sana moral i amb uns fonaments de depurada instrucció indiscutiblement molt més profitosa que tota altra per més oficial que s'anomeni*, podríem contestar que avui, afortunadament, les afirmacions categòriques no convencen ningú si no van degudament demostrades. I és que per arribar a qualsevol conclusió lògica, cal presentar dades, exposar raons, demostrar primer, en una paraula, el que es vol afirmar després. Però la fita aquesta, en el cas que comentem, no es percep pas sense entrar de ple a l'estudi pedagògic al qual creiem de bona fe que Just Lloansí no ha volgut pas llançar-se. Per aquesta causa, perquè creiem sincerament que, més que un estudi crític dels diferents mètodes pedagògics, ha volgut Just Lloansí contribuir amb un article a demostrar públicament l'agraïment als que foren els seus professors, no volem pas declarar que si cap pedagog no convenceria si no fos per la raó, menys pot commoure l'afirmació rotunda, categòrica d'una persona l'especialitat de la qual no és pas la Pedagogia precisament.

Just Lloansí, però, ha anat molt més lluny i ho lamentem. Ha volgut ésser un de tants comentaristes de l'obra del magisteri, s'ha aventurat pels intrincats viarans de l'educació i s'ha perdut. I així veiem com Just Lloansí deixa de tocar de peus a terra des del primer moment, des del precís instant que es posa a la ploma

les elementals paraules *instrucció i educació* els conceptes de les quals demostra desconèixer totalment. Per a demostrar-ho, no cal més que reproduir una afirmació tan categòrica i tan equivocada com la que copiem textualment: *L'educació i la instrucció que per ésser una sola cosa no poden anar una sense l'altra...* Si, com diu Lloansí, l'educació i la instrucció són una sola cosa, en perfeccionar-se la instrucció, l'educació quedaria igualment perfeccionada amb idèntica intensitat. En canvi, és freqüent trobar individus que, com Alcàntara, poden posseir grans coneixements (instrucció superior) i tenir la intel·ligència poc apta per a pensar, buit el cor, malalta la voluntat i atrofiades les energies corporals (mala educació).

Però és més. En el mateix article trobem copiades unes encertadíssimes paraules de Moreau que subscriuria segurament tot mestre, encara que poden semblar el contrari a Just Lloansí: *La instrucció sense l'educació no és més que una causa de desgràcies i ruïnes*. El que contradix l'afirmació primera de l'autor de l'article, car si la instrucció, com diu Moreau, pot presentar-se sense l'educació, ¿com poden ésser educació i instrucció una mateixa cosa?

Malgrat tot, a pesar de desconèixer Just Lloansí l'abast d'aquest dos mots i de demostrar-ho públicament, nosaltres haguérem permès aquesta expansió, diguem-ne pseudopedagògica, en mig d'un indiferent moviment d'espatlles. Estem tan acostumats que les delicades qüestions pedagògiques siguin tractades barrocament!

Tampoc hauríem volgut retreure mai l'istil confusionari de Just Lloansí. I conceptuem de confusionari el seu istil perquè quan diu que les escoles nacionals *donaran una mena d'instrucció inspirada únicament en una política d'origen confessional, perquè no hi ha dupte que tota aquesta campanya és anticatòlica i anticristiana*, volem creure que no vol pas afirmar que la política d'origen confessional sigui anticatòlica i anticristiana.

El que ens ha fet agafar la ploma, diem-ho d'una vegada, és l'obligació

que tenim, com a mestres, de rebatre una afirmació tan falsa com la de manifestar que amb tres mesos es volen formar els mils de mestres necessaris per a suplir com cal les escoles religioses, *mestres fets de premsa i corrents, fets en sèrie com qualsevol peça de maquinària*. Com ha pogut creure una persona tan equànime com Just Lloansí aquesta fantasia infantil? Per a prendre part als curssets que tindran lloc dintre pocs dies, és necessari el títol de mestre—que no s'ha abreujat, Sr. Lloansí, sinó que s'ha allargat a nou anys—o el de Llicenciat amb la Pedagogia aprovada. On és, Just Lloansí, que han fet mestres de premsa i corrents? Voleu dir-nos-ho?

Si en els curssets que començaran dintre d'uns dies fossin pocs els concursants amb relació al número de places adjudicables, Just Lloansí podria estintolar quelcom la seva fantasia; però ¿és que ignora que per 7.000 places s'han presentat uns 23.200 mestres? Es que ignora que el promig de 3'31 opositors per plaça és superior al de moltes oposicions passades? Vol saber d'on han sortit aquests mestres? Si Just Lloansí s'hagués pres la molèstia de informar-se quelcom abans d'escriure afirmacions tan apartades de la realitat haguera sabut que molts dels bons mestres que teníem es negaven a formar part d'un magisteri nacional despreciat, que cobrava una nòmina que no li permetia viure amb el mínim de decència. Aquests mestres, Sr. Lloansí, treballaven pel seu compte i avui, en l'orientació que la República dona a les coses del magisteri, s'apresten a ingressar a les seves files mitjansant una lluita perfectament normal. Recordeu-ho, Just Lloansí, per 7.000 places el dia 11 del corrent, 23.200 mestres compartiran entre ells! 23.200 mestres amb estudis normals aprovats sense precipitació de cap classe.

El que arriba a fer-nos ja un xic de gràcia, és la confusió lamentable en què pot haver incorregut Just Lloansí en parlar de *cursets de 3 mesos* per a la formació de mestres. La cosa és clara: Fins l'any 28, una volta acabada la carrera de mestre, calia guanyar unes oposicions per a ingressar a les escoles nacionals en concep-

te de mestre efectiu. L'any 31 aquestes oposicions de pocs dies foren substituïdes per uns *cursets de 3 mesos* amb l'única finalitat de poder arribar a una millor selecció del professorat. Però aquests 3 mesos, senyor Lloansí, no eren pas per a fabricar mestres *en sèrie*, sinó per a seleccionar els que ja n'eren.

I per acabar, una observació: Jutar la capacitat o incapacitat que una persona pugui tenir per a l'exercici de la seva professió és tasca ingrata i delicada, car d'ella en pot pervindre el desprestigi i la ruïna moral d'unes persones respectables. Als comentaristes, doncs, cal exigir-los una patent de capacitat superior abans de deixar-los dir que *hi haurà la insuficiència i potser millor podriem dir-ne, la incapacitat, de molts mestres que hauran de regentar les escoles*.

I nosaltres, francament, parlant amb la mà al cor i separant tot el respecte i tota l'admiració que particularment ens pugui merèixer Just Lloansí Marill, després de les relliscades que deixem apuntades no creiem pas que sigui la persona més indicada per a poder parlar d'aquests assumptes.

LLUÍS ESTEVA

ES VEN CASA carrer Vallès i Ribot, 41 planta baixa, 2 pisos i jardí. Util per a tres estadants.

RAÓ: a la mateixa casa i a aquesta Administració.

Llibreria de JOSEP PASCAL

GRAN ASSORTIMENT DE POSTALS I LLIBRES CATALANS I CASTELLANS

Diaris: «La Humanitat», «L'Opinió», «La Publicitat», «Las Noticias», «El Día Gráfico», «El Diluvio», «El Progreso»

i premsa de Madrid.

Per al bon ordre de la nostra Administració, els subscriptors forans que es trobin en descobert amb la mateixa són pregats de posar-se al corrent a la brevetat possible.

Imp. C. Barnés, Palamós. Telèf. 100

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA - Pelai, 42

DELEGACIÓ DE
SANT FELIU DE GUÍXOLS

COMPRA - VENDA DE VALORS :: CUSTODIA DE VALORS :: NEGOCIACIÓ DE CUPONS :: COMPTES CORRENTS AMB PESSETES I MONEDA ESTRANGERA I TOTA CLASSE D'OPERACIONS BANCARIES

Destileries BONET

Sant Feliu de Guíxols

Unic fabricant de les especialitats :

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or a les Exposicions de París i de Barcelona, en 1897 i 1912 respectivament.

GRAN LICOR
ESTOMACAL BONET
I
Anís Refinat EL TROMPO